

GÜLBÜSE AĞIRSEMÂÎ

Gülte: F uzûlî

Aksaksemâî

Beste: Cinuçen Tanrıkorur

Ah Gönül yet- di e cel zev- kî
Ah Sana yet- di e cel pey- mâ-

ru hî dil- dâ- rı yet- mez- mi a-
ne sin nûş et- me ğe nev- bet a-

man A- ğar- di mû- yi ser sev- dâ-
man He vâ- yı çeş- mi mes- tü gam-
man Ne dur- muş- san te- mâ- şâ- yi

yı zül fi yâ- rı yet- mez mi Be-
ze i hun- hâ- rı yet- mez mi
gü li ruh- sâ- rı yet- mez mi

li e- fen- dim be- nim ha yâ- lim a-

sul- tâ- nım ah a- man Sev- dâ-
man He- vâ- yı çeş- mi mes- tü gam
ah mâ- şâ- yi

yi zül fi yâ- rı yet- mez mi (SON)
ze i hun- hâ- rı yet- mez mi (Baş)
gü li ruh- sâ- rı yet- mez

Ah Ye- ter/ ol- du ku- la- ga bar-

gi rih- let deh- ri ba- ğın- da a-

Gönül, yetti ecel, zevk-i ruh-i dildâr yetmez mi?
Ağardî mûy-i ser, sevdâ-yi zülf-i yâr yetmez mi?

Sanâ yetti ecel peymânesin nûş etmeğē nevbet
Hevâ-yi çeşm-i mest ü gamze-i hunhâr yetmez mi?

Yeter/oldü kulağā bang-i rihlet dēhr bağında!..

Ne durmuşsan?! Temâşâ-yî gül-î ruhsâr yetmez mi?